

# Práva po krk zahrabaných

PhDr. Mgr. Jeroným Klimeš, Ph.D. 2008

*Když Vespasian přitáhl k Mrtvému moři, chtěl si ověřit, zda je pravda, co se o něm vypravuje. Nechal si přinést svázané židy a hodit je do vody, zda se utopí nebo ne. On i jeho vojáci se dobře pobavili tím, jak se zajatci vznášeli na hladině.*

Podobně japonská historická kniha Nihongi popisuje pohřební rituály. Při úmrtí králů byli jejich dvořané a sluhové zahrabáváni i s koňmi ve vztyčené pozici po krk do mohyl svých pánů, kde pomalu umírali. Například po smrti císařovny Pimiko nebo-li Himeko bylo při jejím pohřbu za živa zakopáno více než 1000 jejích sluhů a služek.

Knih Nihongo dále vypráví o císaři Suininovi, který se ustrnul se nad nářkem obětí na mohyle svého, právě pochovaného bratra a tento krutý zvyk do budoucna zakázal. Jako náhrada za živé lidi měly být v mohylách zahrabávání jen hlinění panáči v životní velikosti.



Je spontánní lidskou vlastností považovat život či utrpení druhého člověka za bezcenné. Z cizího krev prostě neteče. Proto jsou v každém věku jsou hrozně potřební lidé, jako byl císař Suinin - lidi, kteří slyší nářek zahrabaných a jednají. Věřím, že mnoho čtenářů si říká, že se jich to netýká. Bohužel je to iluze. Týká se to nás všech.

Před měsícem jsem byl s rodinou na výstavě fotografií populárně vědeckého časopisu Geo. Tam nás zaujala jedna fotografie - muž krmí vyzáblou krávu papírovými krabicemi. Tak jsem si při pohledu na tu bídu, jak krávy, tak toho člověka, vzpomněl, jak Česká republika pálí obilí. Stát totiž "chytře" dal dotace na jeho vypěstování, a pak se zavázal zase ho odkoupit. Na nesmyslné olympijské hry se určitě najde dost peněz, proč ale nikdo v Čechách neslyší nářek bezvýznamných postaviček zahrabaných po krk v Africe? Najdou se peníze na Kuře, našly by se i na lodě do Afriky.



*Drought WILFRIED BAUER*

*Lacking hay during the drought in 1978, this farmer in Mauritania/Africa was forced to feed cardboard scrapes to his cows.*

*He tried unsuccessfully to sell his cows on the local market. Also among humans the famine was spreading.*

*Výstava časopisu Geo 2008, Geo International photo exhibition, Diversity of planet earth*

Nedávno jsem řešil případ páru, který přes deset let neustále osciluje. Když je klid, tak se rozhádají, a pak se horko těžko udobřují, a cyklus se opakuje. Možná chvíli zábavná hra, ale příní bohužel není možno založit rodinu, takže se jim začíná rozpadat život mezi prsty. V těchto cyklech se ale zajímavě mění hodnocení druhého partnera. Například ona, když je zoufalá a chce ho získat zpět, plazí se k němu div ne po kolenou. Jenže pak nadejde chvíle, kdy má pocit, že ho má v hrsti nebo spíš na háku. V té chvíli je pro ni bezcenný jako vzduch a všechny bezcenné lidi ona z principu odpálkuje, a to tak sprostě, jak má právě blbou náladu. Přece se s ním nebude patlat?! Jenže v této chvíli rozpadá i její vztah. Ji to samozřejmě v tu chvíli nevzrušuje, ale za čas se propadne do zoufalosti a cyklus jede nanovo. Ani ona neslyší nářky svého bezmocného

partnera ve fázích, kdy jím z hloubi duše opovrhuje. Ale jak by si přála, aby on slyšel její nářky, když ona je zahrabaná po krk v depresi.

Těž asistuji příběhům, kdy lidé rozbíjejí partnerské vztahy bez náznaku rozumného důvodu: "Prostě mě to už tak nějak nebaví..." Kdyby neměli děti, řekl bych budiž, ale takto se opouštějí i půlroční děti. Říkám jim: "To si nepůjčujete ze svého účtu. To, co si teď vyberete, bude muset splatit vaše dítě..." Bohužel ani tito neslyší nářky svých zakopaných dětí: "No a to se mám celý život přemáhat? Co by to bylo za život?!"

Když toto vidíme každý den okolo sebe, proč nás překvapuje, že Valdemar Kostka utýral kočku a natočil to na video? Vždyť to je jen střípek reality, kterou žijeme! Přibližně stejně staří kluci z Bíliny se scházeli na Karláku v hospodě a s jinými vymýšleli, jak provést dokonalou vraždu, jak toho člověka pak snědí a celé to nahrají na video a budou prodávat za těžký prachy. Téměř stejný sujet můžete vidět v televizi ve filmu Vzorec pro vraždu. Jiní kluci polili benzínem nepotřebného bezdomovce. Škrtnutím pak trochu urychlili proces chátrání jeho zbytečného života...

Proč jsme našťvaní na krutost pana Kostky, když sami tolerujeme neuvěřitelné podmínky, ve který žijí třeba slepice v drůbežárnách. Ty mají kotce tak úzké, aby se v nich ani nemohou ani pohnout. Ani prasata či býci na žír to nemají o moc lepší.

Všimněte si, jak všechny ty teorie o lidských právech jsou k ničemu. Ti na dně totiž z principu nemají právo na nic. Ale existuje jiný, lepší koncept než neustále rozšiřovat nekonečný seznam negarantovatelných lidských práv. A tou je služba: "Chce-li z vás být někdo veliký, staň se otrokem bezmocných a zakopaných nýmandů!" Neboť jedině služebník skutečně přiznává lidská práva těm, kterým oddaně slouží. Jen ten slyší jejich nářky. Ten nakonec získá nejen svůj život, ale i životy těch, které zachrání. Vzpomeňme na jiný seznam, Schindlerův: Kdo zachrání život, jakoby zachránil svět.